

WoPeeH! Die staat!

Portret van Astrid Schild-van Senus

Astrid Schild-van Senus kwam bij de voorbereidingen voor een reis naar Nepal in een sportwinkel een wegwerp-plastuit tegen en vond als afgestudeerd bioloog dat je geen wegwerpproducten (in een ontwikkelingsland) moet gebruiken. Dus ging ze zelf aan de slag en ontwikkelde de Woman's Peeing Help: WoPeeH, die herbruikbaar is en eenvoudig mee te nemen (www.wopee.nl).

PVC

Ze verdiepte zich in bestaande plastuiten, maar die hadden het bezwaar dat ze flexibel waren (groot risico op 'morsen'), van wegwerpmateriaal of te groot. Het belangrijkste nadeel was echter dat je bij alle modellen je broek een redelijk eind omlaag moest doen voor gebruik. Als knutselaar ging ze zelf aan de slag met PVC-buisjes die eenvoudig te verwerken en te verlijmen zijn. Zo ontwikkelde ze een model dat moest voldoen aan 2 eisen:

1. Afsluitbaar
2. Moet in de broekzak passen

Ze maakte een aantal prototypes en liet die testen door vriendinnen.

Octrooi

Via een spreekuur van de Kamer van Koophandel kwam ze bij een octrooigemachtigde die haar liet inzien dat haar idee goede mogelijkheden had, maar ze vond het uurtarief wel erg hoog. Daarom deed ze zelf octrooionderzoek en schreef haar eigen octrooiaanvraag, die ze indiende bij Octrooiencentrum Nederland. Een internationaal octrooi vond ze niet nodig. In het rapport van het Octrooiencentrum werd een aantal punten genoemd dat verder uitgewerkt moest worden. Daarover had ze een gesprek met een deskundige die haar werd aangeraden door de NOVU, maar ze vindt dat die geen goede oplossing bood. Ze heeft nu octrooi op de manier van afsluiten en op de invoeropening. Ze geeft toe dat ze het wel een lastig proces vond en weet niet of ze een volgende keer weer voor octrooiëring zal kiezen. Na de publicatie van haar octrooi werd ze opeens overval-

len door een aantal valse e-mails met rekeningen voor registratie in duistere catalogi. Ze heeft ze bewaard en vindt ze nu wel grappig.

Producent

Zodra ze het octrooi had ingediend bij het Octrooiencentrum ging ze naar een producent, die haar prototype maar op enkele kleine punten hoefde aan te passen om het te kunnen spuitgieten. Op de Kunststoffenbeurs van 2012 kreeg ze het advies om PP te gebruiken. De plastuit komt nu uit de mal in twee delen die daarna ultrasoon gelast moeten worden. Dit gebeurt bij een sociale werkplaats, waarna ze thuis nog een aantal onderdelen in elkaar zet voordat het product kan worden verstuurd. Ze vindt het belangrijk dat haar product volledig in Nederland wordt gemaakt en op die manier de Nederlandse maakindustrie ondersteunt.

Bestaat het al?

Astrid vindt dat uitvinders vooraf heel goed moeten onderzoeken of de vinding al bestaat.

Daar heeft ze zelf veel tijd in gestoken en ze was onder de indruk van wat er allemaal al bedacht was. Zo kon ze haar WoPeeH onderscheidend en octrooieerbaar maken. Ook raadt Astrid uitvinders vooral aan om vooraf heel goed na te gaan of je een duur octrooi traject in wilt gaan. Enthousiasme in je omgeving is geen garantie voor succes.

